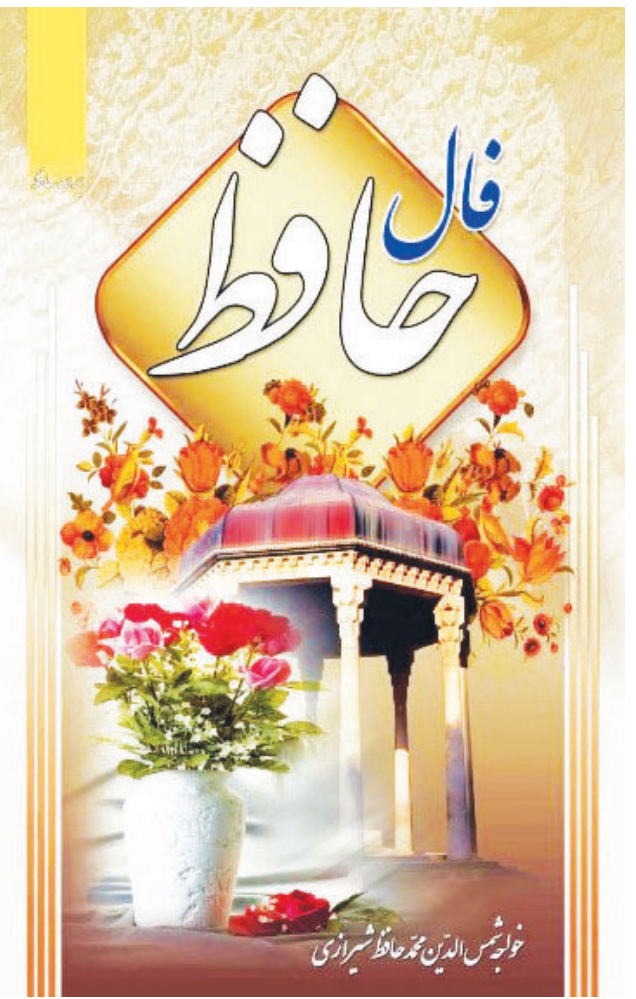

امروز شما

مهر

خیرها یا اتفاقاتی که منتظرش بودی، ممکن است تا چند وقت دیگر به تعویق افتد. وقت خود را تلف نکن و پریشانی و اضطراب خواهی شد. بهتر افکار مبهم و پیچیده را از خود دور کن. به زودی همه چیز بروبره می‌شود.

اردیبهشت

تو در مجموع انسان معتدل و معقولی هستی اما تغییر شرایط تو را تحت تأثیر قرار می‌دهد و باعث می‌شود تصمیم‌هایی بگیرد که تقریباً از تو بعید است. سعی کن همچنان عقل و منطقت در کنار احساساتت کار کن.

خرداد

بر فرصت‌هایی که از دست رفته است نمی‌توان اشک ریخت، چون این کار هیچ سودی ندارد. اگر نتوانی از گذشته درس گرفته و خود را فراتر از آن قراردی، ناچار به تکرار همان تجربه‌های تلخ خواهی شد.

تیر

احساس می‌کنی که از نظر عاطفی شکست خورده‌ای و دل دیگر مرده است! اما چنین نیست باید این پرنده زندانی را به باغی برده تا شاد شود. آن وقت خواهی دید که چطور نغمه‌سرای می‌کند!

مرداد

دلیلی برای نگرانی وجود ندارد. این نوع اختلافات گذرا خواهد بود و در نهایت تو به خواسته و آرزویت می‌رسی. بهتر است لبخند بزنی تا او با دیدن چهره بشاش و خندان تو کدورتها را فراموش کند.

شهریور

بین تو و دوست یا همسر اختلافاتی پیش آمده است. این اختلافات را باید برطرف کرد اما قبل از آن باید ریشه‌های آنها را بشناسی تا در قضاوت و داوری خود دچار خطا نشوی.

طلوع روزنامه فرهنگی / سیاسی / اجتماعی / ورزشی

«شد خزان گلشن آشنایی» یادگار کیست؟

«رهی» نامی است که امیری فیروزکوهی بر دیگر تخلص‌های معیری ترجیح داده و معیری هم از ۱۳۱۳ «رهی» را برای تخلصش شعری‌اش انتخاب کرده است.

به گزارش ایستا، درم اردیبهشت‌ماه زادروز رهی معیری است، شاعری که حتما شعرش را شنیده‌ایم. محمدحسن «بیوک» معیری، با تخلص رهی از غزل‌سرایان معاصر ایران و از تصنیف‌سرایان بنام کشورمان که در موسیقی هم ذوق و مهارت داشت به سال ۱۲۸۸ در تهران متولد شد و ۲۴ آبان ۱۳۴۷ بدرود حیات گفت. او از طرف پدر نوه معیرالملک (نظام‌الدوله) وزیر خزانه و از طرف مادر نواده میرزا عباسخان قوام‌الدوله تفرشی وزیر خارجه دوره ناصری بود.

رهی معیری پس از تحصیلات متوسطه وارد خدمات دولتی شد و به مناصبی هم دست یافت. در سال‌های آغازین سلطنت پهلوی دوم، ریاست کل انتشارات و تبلیغات وزارت پیشه و هنر را در دست گرفت و در چارچوب سازمان‌های دولتی کارهایی انجام داد.

رهی معیری در آغاز شاعری در انجمن ادبی حکیم نظامی به ریاست حسن وحید دستگردی شرکت می‌کرد. او در سایر انجمن‌های ادبی، انجمن موسیقی ملی، جامعه باربد، انجمن ادبی فرهنگستان ایران و انجمن روابط فرهنگی ایران و شوروی نیز عضویت داشت.

امیری فیروزکوهی درباره تخلص او گفته است: «رهی تا سال ۱۳۱۳ تخلص شعری نداشت و کلمه «رهی» را که در انتخاب آن نیز مانند سرودن شعر وسواسی عجیب داشت بالاخره به ترجیح من بر سایر تخلص‌هایی که یافته بود برگزید.»

خود رهی معیری می‌گفت در انواع و اقسام شعر آثاری دارد اما به غزل علاقه بیشتری دارد، زیرا در این لباس آدم بهتر می‌تواند احساسات و عواطف عاشقانه‌اش را بیان کند.

امیری فیروزکوهی که از دوستان او بود، درباره شعر او، در مجله یغما نوشته بود: «مثنویات رهی تا آن حد از کمال فصاحت برخوردار است که اغلب با ابیات برگزیده ایرج میرزا مشبیه می‌شود و بعضی از آن‌ها از مثنوی بیشتر گویندگان قدیم و جدید به زبان حکیم نظامی نزدیکتر می‌نمایند، غزلیاتش از حیث فصاحت الفاظ از ترکیبات فصیح سعدی و حافظ و از جهت بلاغت معنایی از دقت و رقت سبک صائب بهرهای تمام داشت، قصایدش در کمال سادگی و شیرینی و تقلیدی درست از کلام فرخی و اساتید غزونی بود، سبک‌شناسی و توجه او به چنین تفصیل بود که سخنانش از دیگر گویندگان مشخص و ممتاز و به همین درست‌اندیشگی و ظرافت‌پیشگی از سایر متعین به امتیاز شد، شیرین‌ترین و لطیف‌تر از همه این‌ها اشعار انتقادی و فکاهی (غیر

جایگاه زبان فارسی در تاریخ عثمانی

یک متخصص تاریخ عثمانی با بیان اینکه زبان فارسی در پی‌ریزی و کتایتبش در سه قرن اول این حکومت گدازشته بود، همان‌گونه که این زبان، توانست علاوه بر کتاب‌های تاریخی مهم به شمار می‌رفته است از علاقه پادشاهان عثمانی به زبان فارسی می‌گوید.

به گزارش ایرنا، کریم عبدالمجید، پژوهشگر و متخصص تاریخ عثمانی در جهان عرب با یادداشتی با عنوان «فارسی و جایگاه آن در تاریخ عثمانی» که در الجزیره منتشر شده، درباره زبان فارسی و جایگاهش در تاریخ عثمانی گفته است. در ادامه ترجمه سبیده موسوی، دکترای زبان ادبیات فارسی را از این یادداشت می‌خوانیم:

«هرکس به زبان‌ها و علاقه‌مند بوده و شیفته یادگیری زبان‌هاست باید برای زبان فارسی وقت بگذارد. این زبان، تعبیراتی زیبا و معانی متمایزی در سطح واژگانش دارد. به همین سبب توانسته در طول قرون متعددی به عنوان زبان دوم تمدن اسلامی شناخته شود.

عربی به‌وفور از واژه‌های زبان فارسی تأثیر پذیرفت و از آن اقتباس کرد، حتی ترکی عثمانی نیز از فارسی هزاران کلمه را وام گرفت، تا آنجا که شمس‌الدین سامی (نگارنده نخستین دائرةالمعارف ترکی) در آغاز قرن بیستم در ضمن فرهنگ لغت «قاموس ترکی» شمار این وام‌واژگان را به ۴۴۰۰ واژه می‌رساند. فارسی همان زبانی است که حافظ با آن، اشعار جاودانه‌اش در بیان کرد و سعادتی هم با کمک همین زبان توانست مفاهیمی را که از سینه‌اش بیرون می‌تراوید و با روحش درآمیخته بود با قطار پی‌درپی اشعارش به زبان بیابد و بدین‌گونه روزگارش را به نام خود پیوند زند.

فارسی همچنین تا پایان قرن شانزدهم، زبان دولتی ممالک سلجوقی و نیز زبان ادبی سرزمین عثمانی بود. از این رو این زبان، شایستگی و سزاورسی آن را دارد که در طول زندگی‌مان برای آموختنش زمان بگذاریم و به مدد آن رکنی از ارکان زیبایی‌شناسی تمدن اسلامی را بهتر بشناسیم.

به تحقیق، پادشاهان عثمانی گرایش‌هایی شاعرانه داشتند تا آنجا که بسیاری از آنها علاوه بر فارسی، به عربی و عثمانی نیز شعر می‌گفتند. برای نمونه سلطان محمد فاتح، فردی شناسا و آگاه به زبان فارسی بود. نوه سلطان، یعنی سلطان سلیم اول نیز تا جایی به زبان فارسی تسلط داشت که یک مجموعه شعر دربردارنده دوهزار بیت به این زبان از او به یادگار مانده است. در کنار این‌ها، پسر سلطان سلیم، یعنی سلیمان قانونی نیز بهره‌ای ویژه از زبان فارسی داشت که در دیوانش به نام دیوان «مجبی» سروده‌هایش به زبان فارسی آمده است.

زبان فارسی جایگاهی مهم در تاریخ ادبی و علمی امپراتوری عثمانی داشته است. تا آنجا که باید آن را از جمله «زبان‌های سه‌گانه» دانست که در هويت دادن به دولتمردان عثمانی نقش مهمی داشته است.

می‌توان گفت فارسی همان‌گونه که در تشکیل و تطور زبان عثمانی، به عنوان زبانی اصلی شناخته می‌شد در پی‌ریزی و سیر تاریخی دولت عثمانی نیز زبانی مهم به شمار می‌رفته است. این تأثیر در راستای تأثیری بوده است که این زبان به شکلی گسترده

کشف مقبره اسرار آمیز یک پادشاه!

کاوشگران از مدت‌ها قبل مشغول کاوش و بررسی مقبره ۲۲۰۰ ساله مجلی هستند که در چین کشف شده و حالا یک کارشناس این فرسیه را مطرح کرده است که مقبره به یک پادشاه چینی تعلق دارد.

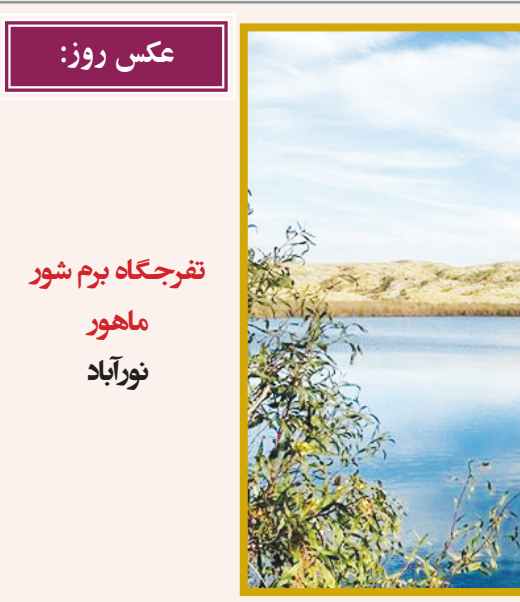
به گزارش ایستا، یک کارشناس باستان‌شناس اعلام کرد که یک مقبره ۲۲۰۰ ساله مجلل در شرق چین کشف شده است که احتمالاً به فرمانروای «ایالت چو» تعلق دارد.

به گفته اداره ملی میراث فرهنگی چین، این مقبره بزرگترین و پیچیده‌ترین مقبره‌ای است که در «ایالت چو» کشف شده است و می‌تواند اطلاعات جدیدی درباره وضعیت آن دوره از تاریخ ارائه دهد.

بنابر گزارش «لایوساینس»، باستان‌شناسان چهار سال اخیر را صرف کاوش این مقبره در منطقه «Wuwangdun» کرده‌اند که در نزدیکی شهر «هویانان» در استان «آن‌هوئی» واقع شده است. براساس گزارش‌های «شینخوا»، باستان‌شناسان بیش از ۱۰۰۰ اثر تاریخی را در این محوطه باستان‌شناسی کشف کرده‌اند که از جمله آنها به ظروف برنزی مخصوص مراسم‌های تشریفاتی، آلات موسیقی و یک تابوت به همراه بیش از هزار نشان حکاکی‌شده می‌توان اشاره کرد.

تاریخ‌گذاری رادیوکربن و سایر بررسی‌ها نشان می‌دهد قدمت این مقبره به اواخر دوران «ایالت چو»، یعنی حوالی ۲۲۰ پیش از میلاد، زمانی که این منطقه تحت تأثیر ایالت «چین» قرار گرفته بود، بازمی‌گردد.

ایالت «چین» در نهایت در بین هفت ایالت جنگ‌طلب پیروز شد و اتحاد بعدی آن کشور رسماً به عنوان آغاز چین مدرن در نظر گرفته شد.

عکس روز:

تفرجگاه برم شور ماهور نورآباد

